

naar Noget requirerede Arbeidet afløst, og der da var valgt enkelte Voldgiftsmænd, burde de gjøres bekendt med, hvem der vare valgte, og opfordres til at vælge mellem disse, for et at udsætte hele Forretningen efter at Listerne skulde blive fuldstændigt færdige. At det skulde være almindeligt, at Bedkommende, samtidigt med at requirere Forretningen, tillige skulde foretage Valg af Voldgiftsmænd, har ikke hidtil vist sig; de synes at udsætte det, indtil de ere komne til fuldstændig Kundskab om, hvilke Voldgiftsmænd der ere valgte. — At der iøvrigt ikke ved Forslaget, saaledes som det er kommet fra Folkethinget, er affaaet Afgang til Appel, det troer jeg vil være indlysende for Enhver. Der kan godt finde Appel Sted bagefter. Forslaget gaaer ud paa, at, naar Kjendelse har fundet Sted og det er afgjort, at Bedkommende skulle miste Arbeidet, saa skal dette træde i Udførelse: Bedkommende miste Arbeidet, men de kunne appellere med Hensyn til Fastsættelsen af Vederlagets Størrelse. Dette er i og for sig ikke noget Betænkeligt, troer jeg; thi de vilde ikke komme til at opkræve dette Vederlag, forinden det var forfaldet, og, forinden det var forfaldet til Inddrivelse som Pengepræstation, vilde det sandsynligviis ogsaa være fastsat ved den overordnede Commissions Kjendelse, hvis Appel havde fundet Sted.

Dreier: Ved Sagens forrige Behandling udtalte jeg mig for, at de da stillede Endringsforslag ikke burde antages. Jeg er ved den nøiagtige Overveielse af Sagen, som jeg siden har gjort, ikke kommen til nogen anden Mening, men er tværtimod bleven endnu stærkere befæstet i den Mening, jeg da udtalte. Det Hensyn, der er taget eller bør tages ved denne Sag, nemlig, at den kommer til Ende saasnart som muligt, dette Hensyn er udtalt, navnlig af den ene af de ærede Forslagsstillere idag, og dertil skal jeg intet Videre sige. Med Hensyn derimod til, at det saa stærkt er udhævet, at Forslaget skulde lede til en særdeles Foruleiliggelse, om jeg saa maa sige, for de Arbeidsberettigede med Hensyn til Erhvervelsen af den fornødne Arbeidskraft, naar de ikke itide, og navnlig, som Forslaget er antaget ved 2den Behandling, 1^{1/2} Maaned før 1ste Mai, kunde vide, om de skulde beholde Huusmandsarbeidet eller

ikke, saa troer jeg, at denne Betænkelighed synes endeel større, end den i Virkeligheden er. Jeg troer, at det ikke er uoverkommeligt for den Arbeidsberettigede at ordne sig saaledes, at han, hvorledes Forholdet end bliver til 1ste Mai med Hensyn til Huusmandsarbeidet, dog kan sikre sig den fornødne Arbeidskraft. Jeg troer, saavidt jeg erindrer, at jeg sidst antydede, at det kunde skee ved en foreløbig Accord med de Huusmænd, om hvis Arbeide Spørgsmaalet var, saaledes at, saafremt det blev afløst, skulde de blive ved at arbejde ifølge den Betaling, de kom overeens om. Det er een Naade, og jeg troer, det er en Naade, som i de fleste Tilfælde vil kunne afhjælpe den Banskighed, der ellers vil finde Sted, og jeg troer ikke, at det i Almindelighed er saa vanskeligt for den Arbeidsberettigede at komme overeens med sine Huusmænd, naar han forøvrigt staaer paa en nogenlunde god Fod med dem, som jeg vel tør forudsætte, de fleste Steder er Tilfældet. Jeg kan i den Henseende paaberaabe mig egen Erfaring; til min Gienstand høre ogsaa Huse, og i flige Forhold har det aldrig forvoldet mig nogen Banskighed. Jeg veed, at Andre ere i samme Tilfælde, og de have ogsaa meget godt kunnet komme overeens med Huusmændene, og, naar de ikke altid i tilstrækkelig Tid forud have vidst, hvad Pligtarbeide de kunde have til en vis Tid, have de, navnlig paa den Naade, jeg antydede, sikret sig Arbeidskraft, og det er gaaet meget godt. Jeg troer at burde anføre dette mit eget private Forhold, fordi det er et yderligere Beviis for, at jeg ikke taler her om en Sag, som blot angaaer Andres Rettigheder og Andres Interesser, og ikke mine egne. Forsaavidt det er udhævet, at et væsentligt Hensyn ved denne Sag maatte være, at det var et — om jeg ellers har opfattet Udtrykket rigtigt — Retfærdighedsprincip, man burde holde paa ved denne Leilighed, og at dette Princip maatte føre til, at man valgte den Udvei, som det ved 2den Behandling vedtagne Forslag anviser, vil jeg blot gjøre opmærksom paa, at det ikke er et Ar siden, at endogsaa dette ærede Thing dog ikke fandt dette Punkt at være af saa stor Vægt, at det kunde forhindre Vedtagelsen af en Lov, navnlig af den Lovs § 4, som nærværende